

Det tre vinderfilm

I årets film fornemmer vi tydeligt at flere har fundet deres faste stil og fortælleform. Der hviler en sikkerhed, et overskud og en stor fortælleglæde over historierne, og der er en god ro over billederne. Fantastisk at opleve hvordan jeres evner er vokset hen over årene. Jeres personlighed kommer også rigtig fint frem gennem speak. Og så er det tydeligt at I interesserer jer for jeres omverden. Uanset om det er en skraldespand, et vandrør eller en femteklasse I møder på jeres vej.

Tusind tak for årets fine film!

Kærlig hilsen

Søren og Anne

Ps. Kim vender frygteligt tilbage på dommerholdet til næste år!

Vild mad

Fantastisk anslag med den unge madanmelder

Skaberen af denne film har gennem årene fundet sin helt egen 'streg', en meget tydelig signatur i både emnevalg og fortælleform.

Speaken er meget tydelig og personlig, og den fletter meget fint sammen med samme fortællers samtale med de medvirkende under optagelserne. Det er godt gået at kunne holde samtalen kørende så let og naturligt mens optagelserne bliver lavet. Det går ikke ud over billederne som er en god blanding af nærbilleder og totalbilleder.

Det fungerer godt at filmen bringer os frem til anslaget igen, dejligt at få den unge madanmelder igen.

Vi bliver som seere næsten en del i begivenhederne fordi fotograf/fortælleren er så engageret i de unge mennesker. Det er meget inspirerende.

Og et dejligt surt svirp i rulleteksterne vidner også om en engageret - ja faktisk indigneret fortæller. Godt set at aflevere et politisk budskab til sidst.

Besøg på et ædelstensstøberi

I denne film møder vi en fortæller som også har fundet sin form gennem de mange filmfortællinger der er produceret gennem årene. Speaken er dejlig engageret.

Anslaget er en forsigtig nærmere sig det geografiske område, fint hjulpet på vej af et kort så vi forstår hvor vi lander og tilsat en behagelig baggrundsmusik.

Filmen bæres fint frem af en fortællende nysgerrighed som gør at vi bliver klogere på sten. Det er ikke så spændende at stå i bagerste række og høre en person fortælle om stenslibning, derfor er det rigtig godt at der relativt hurtigt klippes videre og lægges en speak over. Under slibningen er kameraet dejligt tæt på, og speaken har en skøn legende tone. Fortælleglæden er meget tydelig.

Det fungerer godt at starte med stenblokken, se slibningen og slutte i butikken. Og til allersidst at slutte billedmæssigt på gaden udenfor butikken.

En rigtig fin filmfortælling.

Iximche Guatemala

Man kan nærmest kalde denne film en arkivfilm eller en historisk film fordi materialet er over 20 år gammelt.

Den historiske scene bliver sat fint med et kort og en kort informerende speak der bringer os fra den nuværende hovedstad til den gamle.

Det er meget seervenligt at komme tæt på de lokale børn så det ikke kun er ruinerne vi ser. Og det viser godt overskud at der undertekstes, så vi forstår det spanske.. og hvor er det fint at børnene synger for os. Det er meget overraskende at mayaindianerne stadig beder til deres guder ved ruinerne, godt fanget og godt fortalt! Og det fungerer også rigtig godt at vi får at vide at det er en helt særlig adgang vi har fået til ritualet. Filmen dykker ned i detaljerne ved ritualet så vi får virkelig et godt indblik i de lokale skikke – endda med høj cigarføring!

Alt i alt en film der får liv i de gamle ruiner og giver dem en nutidig relevans.

Din genbrug har fødselsdag

En fødselsdagsfilm der viser stor respekt for genbrugstanken. Overraskende nok fungerer det meget simple greb; at vi til Hip Hurra sangen ganske stille får vist de mange forskellige varer i butikken uden forstyrrende speak. Måske kunne man have overvejet at øge klippetempoet under musikkens omkvæd, det kunne have løftet oplevelsen at musik og klipning fulgtes ad.

Først halvvejs i filmen møder vi mennesker. Det er sjovt at Lego Thomas er på besøg, men vi ville godt have været lidt tættere på så vi bedre kunne høre samtalerne mellem børnene. Fin lille scene med tryllekunstneren, her kan vi høre hvad der bliver sagt. Skønt! Men husk nærbilleder af reaktioner.

Skrald før og nu eller Fra skraldespand til molokker

Efter et kort tilbageblik til de gamle skraldedage lander vi ved nedgravningen af nye... molokker! Vi har aldrig hørt ordet før, så allerede her giver filmen os en sproglig oplevelse.

Herefter er der dømt ren reportage hvor vi følger nedgravningen. Dejlig speak og dejlige billeder af de gamle molokker der krølles sammen. Det er en skøn spontan kontakt der tages til arbejderne. Utroligt som de kan bruge grabben!

Det er tit i hverdagen og lige udenfor vinduet at man finder det mest fascinerende små historier. Det viser denne film.

Dejligt med en slutning der forklarer udtrykket molok.

Rent vand

En meget detaljeret reportage fra anlæggelsen af nye vandværk ved at vandværk. Når emnet er meget teknisk, er det vigtigt at holde seerne meget i hånden undervejs. Det kunne have været godt at uddybe problemet med pesticiderne mere og forklare os hvorfor det er nødvendigt med helt nye rør. Henter de vandet et nyt sted fra eller er det de gamle rør der var problemet? Det får vi aldrig forklaret. Men alligevel er det meget interessant at følge hele processen, og vi får det hele med. Man får virkelig stor respekt for dem der formår at udføre det komplekse arbejde med de mange maskiner. Dejligt at der bliver spurgt nysgerrigt ind til de forskellige dele af arbejdet. Husk at når der er maskiner eller anden støj i billedet, er det vigtigt at gå helt tæt på den der taler. Eller vente til maskinen er færdig og så lave interviewet.